

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE
DE SUB PREȘEDINȚIA D-LUI A. C. CUZA

Abonamentul pe un an:

Pentru Plugari și muncitori L 160 Pentru bănci și fabrici L 500
Pentru intelectuali L 250 Abonament de sprijin L 1000
Jugoslavia 260 Lei America 4 Dolari

Director-proprietar :
ALEXANDRU ȚIERANU

Redacția și Administrația:
Timișoara, I., Strada M. Eminescu Nr. 5

Moartea profesorului dr. N. Paulescu vicepreședinte al L. A. N. C.

— A dispărut o glorie a științei românești —

Duminică, la ora 5 dimineața, s'au stins una din cele mai proeminente personalități ale științei românești, un savant în adevărata accepțiune a cuvântului, dr. N. Paulescu, profesor de fiziologie dela facultatea de medicină din București.

* * *

De patru săptămâni, operat fiind, prof. dr. Paulescu își urmărirea cu luciditatea și conștiința superioară a omului de știință, complicațiunile operațiunii ce i se făcuse, fără a da cel mai mic semn de neliniște sau îngrijorare. Apreciind în mod precis consecințele și desnodământul boalei, marele savant a ținut să cheme în ajutorul morții sale pe doctorul Ghiță Marinescu, care-l operează, și cu acea blândețe și supremă gingășie, care-l caracterizau, i-a mulțumit deosebit de călduros pentru devotamentul și dragostea cu care-l îngrijise.

După ce-și îndeplinise această ultimă datorie profesională și după ce a primit ca pe o supremă fericire sfânta împărtașanie, a ținut ca ultimele ore de viață ce-i mai rămăsese să le dea cu totul familiei sale scumpe.

— „Doresc — a spus marele profesor celor ce-i erau atât de dragi — să-mi faceți o înmormântare simplă și creștinească, cum e și firea neamului nostru. Să mă prohodască un singur preot, părințele nostru Ghiță Popescu, de la biserica Sfântul-Mina.

Să nu mă așezați pe catafalc, ci pe canapeauna din biroul meu, pe care de atâtea ori mi-am odihnit trupul trudit de muncă și de griji.

V'ași mai cere o favoare. Aceea de a-mi rezima capul pe tricolorul care atât de mult mi-a fost drag. Mă voi simți astfel mângâiat de simbolul sufletului și al pământului scump al țării noastre.

„Iar deasupra mea să-mi așe-

zați chipul însângerat de spini al Mântuitorului — pe care mi l-a făcut Paciurea — inspirat din ultimele lui cuvinte rostite pe cruce: „Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac“!

După câteva ore de trecere liniștită, doctorul Paulescu mai adaogă, având privirea și surâsul deosebit de luminoase, ca și cum ar fi văzut în clipa aceea deschizându-se cerurile, ca să-l primească în slava lor:

— „Acum dați-mi ultima voastră îmbrățișare. Eu plec...“

După câteva clipe, marele profesor se stingea așa cum trăise: *ca un sfânt*.

* * *

Astfel se încheie ultimul capitol a unei vieți de muncă și idealism superior, viață pe care n'au putut-o cunoaște în adevărate ei noblețe morală, decât acei puțini studenți ce-au văzut în medicină, ca și ilustrul lor profesor, o chemare superioară de altruism, deci un apostolat.

Acestor studenți, profesorul doctor Paulescu fusese fericit, ca pe lângă știința aridă să le fi dat mai ales conștiința menirii lor în societate.

Doctorul Paulescu socotea că suferința umană nu trebuie și nu poate fi pentru medic nici mijloc de îmbogățire, nici obiect de studiu pentru satisfacerea vanității profesionale, ci prilejul de a revărsa asupra bolnavului prin îngrijirea acordată, iubirea și mila divină ce trebuie să existe în fiecare suflet uman.

„În spital — spunea d-rul Paulescu studenților la o lecție, — veți mai găsi și oameni de alte nații ca unguri, greci, ovrei, nații chiar dușmani nouă și care duc în contra noastră o luptă pe viață și pe moarte.

„Or, toți acești oameni — buni sau răi, virtuoși sau vițioși, conaționali sau inamici — trebuie să primească în spital aceleași îngrijiri, fără să se țină seama de meritele sau

nemernicia lor, fiindcă Dumnezeu vrea ca iubirea ce-i dătoresc oamenii, să se reverse asupra bolnavilor săraci.

„Și dacă voiți să fiți perfecți, culegeți fructele ce se vor desvolta din sămânța ce am semănat astfel în sufletul d-voastră — tinere și generoase, — și urmând preceptele carității, îngrijiți pe bolnavul mizerabil, nu ca pe un om, nu ca pe un frate ce suferă, ci ca pe însuș Dumnezeu!“

Născut în Noembrie 1869 a plecat la Paris după terminarea studiilor secundare, înscriindu-se la facultatea de medicină din orașul lumină.

În 1892 a fost primit extern, iar în 1894 intern, la spitalul „Notre Dame de Perpétuel secours“, din serviciul marelui

Lancereaux.

În 1897 a fost numit medic secundar al acelui spital, iar în 1901 a revenit în țară.

La 1897 și-a luat doctoratul în medicină cu teza de istologie: „Structure de la rate“; apoi și-a luat certificatul de studii superioare de fiziologie generală.

În 1901 și-a luat doctoratul în științele naturale cu o importantă teză de chimie biologică: „Etude comparative de l'action des chlorures alcalines sur la matière vivante“.

*

Marți, la ora 4 d. a., s'a făcut, în mod impresionant, înmormântarea marelui savant român, prof. dr. N. C. Paulescu, pe care forurile științifice străine l-au consacrat ca un genial om de știință și descoperitor în domeniul medicinei.

Înmormântarea a luat caracterul unei mărețe demonstrațiuni naționale, dat fiind marele rol de îndrumător pe care l-a avut defunctul în viața neamului nostru.

După oficierea serviciului divin de prevtul Ghiță Popescu și diaconul Popescu-Mozăceni, răspunsurile fiind date de corul de sub conducerea d-lui Teodorescu, au urmat cuvântările.

Cuvântarea d-lui Prof. dr. N. Bălăcescu, decanul Facultății de medicină.

Intristată adunare,

Facultatea de medicină și cu ea știința medicală încearcă o mare pierdere prin moartea prof. Paulescu, pierdere care e cu atât mai mare, cu cât golul rămâne după o personalitate atât de marcantă ca a regretatului nostru coleg.

În adevăr, profesorul Paulescu, cu o reputație mondială în lumea oamenilor de știință, a fost un mare animator, un neobosit cercetător, un mare învățat.

Nu voi face astăzi ranegiricul acestui savant, Lucrările lui științifice, cunoscute în lumea întreagă, sunt o dovadă de puterea creatoare a acestui învățat.

Dar și lui, ca la mulți alții i-a fost dat să guste din paharul amărăciunii celui căruia i se fură fructul muncii sale științifice.

În adevăr, cu toate protestările ridicate și în fata evidenței faptelor isvorite din publicațiuni cu mult anterioare publicațiunilor celor ce l-au plagiat totuși nu i s'a recunoscut lui paternitatea descoperirii tratamentului diabetului, nu i s'a decernat lui premiul Nobel, care i se cuvenea.

Cu această ocaziune însă, savantul Paulescu nu numai că n'a pierdut, ci din contra a câștigat și mai mult în stima oamenilor cinstiți, meritul marelui descoperitor rămânând pe veci legat de numele lui Paulescu.

Cine l-a cunoscut, cine l-a urmărit, va conveni cu mine că Paulescu ne lasă nouă tuturor modelul unei vieți de cinste și de muncă.

Fie-i țărâna ușoară!

Vorbesc apoi dnii Prof. Dr. Mihailescu, șef de lucrări al laboratorului de fiziologie și Dr. Tănăsescu, din partea studenților.

La cimitir, dl Dr. V. Trifu aduce omagii marelui dispărut, arătând cele mai importante lucrări ale defunctului, mai ales în vastul domeniu al diabetului, Au mai rostit frumoase și

înălțătoare cuvântări omagiale d-nii:

Lt. colonel Băgulescu, care a făcut o strălucită apologie a marelui suflet de luptător naționalist, și de mare patriot a ilustrului dispărut; părintele Petre Partenie, care a rostit o luminoasă cuvântare din partea clerului: d. inspector general-silvic Mihail Florescu din partea Ligii apărării naționale creștine; d. Andrei C. Ionescu din partea Centrului studențesc București și d-nii dr. C. Dănilă, I. Popescu-Botoșani din partea Uniunii studenților creștini, iar d. d. Cincinat Pavelescu a citit un omagiu în versuri adresat marelui dispărut.

*

Solemnitatea a luat sfârșit la ora 8 seara.

(după „Universul“)

Comisia interimară a Timișoarei

Dela unire încoace, pentru prima dată, ni se dă ocazie să vedem în fruntea metropolei Banatului, români buni, aleși din toate tagmele sociale, cari nu fac parte din același partid politic și au venit cu gândul bun de a face treabă bună și gospodărie românească, la primăria Timișoarei care a fost cea mai mult înstrăinată, din întreaga Românie. Se știe, că până eri, aici a stăpânit bunul plac al comuniștilor și românilor fără șira spinării, plus a mitocanilor, cari au considerat-o de avere proprie.

Pentru prima dată se verifică adevărul tezei susținute de noi, anume, că mult bine pot face câțiva români buni, laolaltă, *dacă se elimină din sânul lor aceea ce ne desbină: politica de partid și regionalismul distructiv*. Regionalismul la rândul sau nu este altceva, ca un prea trist și rușinos efect al politicei de partid. Am zis și susținem, că: vom stăpâni întreaga lume, dacă vom ține laolaltă!

De astădată, în fruntea Primăriei se ridică figura eminentă a bănățeanului de haștină, Dr. Cornel Groșoreanu, cel mai chemat de a ocupa aceasta demnitate, ne fiind înscris în nici un partid și înzestrat fiind cu toate calitățile omului de cultură, cu energia și puterea de muncă, ce se cere dela un primar român al Timișoarei.

Sufletul demofil al noului primar, *amicul poporului*, este pretutindeni cunoscut. Ardelenii din Banat îl cam invidiază.

Prin nobleța sufletului și prin energie, se impune și se ridică mult deasupra celor cari împing la hodoroba ruginită și putredă ce se cheamă: politică de partid.

„Grofu“ așa îi zicem în cerc de prietini, își petrece timpul liber, cu ceva ce nu se prea cunoaște la noi: el *ce-tește și învață* mereu. Pe când ceilalți intelectuali își frământă creierul cu tot felul de intrigi meschine sau pierd vremea la jocuri de cărți sau beții, — el împarte cu dărnicie fructele

culese din cărțile și studiile scrise de oameni mari.

Regăsenii Mișu Popescu și Prof. Ing. Mardan, de mult au încetat de a fi considerați de „străini“, aici în Banat. Ei sunt de „ai noștri“, pentru că sunt cinstiți, muncitori și *îi iubim cu toată sinceritatea sufletului nostru bănățean*.

Despre activitatea primarului și despre ceilalți membri din comisie, revenim în numărul viitor.

Deocamdată numai atâta pentru a contrabalansa vorbele urâte ce se scriu la adresa lor, încă înainte de a fi început să lucreze la primărie.

Redacția.

Din viața satelor

Buzad. In ziua de 15. Iulie a venit primpretorul plasei, în comună, să ancheteze pe primar care fără consimțământul consiliului a spart o parte din izlazul comunal și pentru ilegalitatea de a fi liberat certificate medicale lui Sofia Iconi și Ana Toroc. Subsemnatul am dus pe Petru Boici, la dl primpretor, unde am făcut denunț contra primarului abuziv. Primarul a venit în fața anchetei, însoțit de Lazar și Petru Iconi și Mila Nedin.

Când dl pretor a citit denunțul meu, cei trei însoțitori ai primarului, au sărit asupra mea și cu forța m-au scos din primărie.

Cu onoare aduc la cunoștință autorităților superioare acest caz, rugându-le să aplice sancțiunile legii asupra abuzivilor.

VASILE NEDIN

Pădureni (Lighed). In ziua de 14. c. ora 6 dimineața, a fost prins de parnicul particular de vânătoare Gh. Bojin, braconierul Ghiga Cioca,

în flagrant delict de braconaj, împușcând cu alică, o căprioară.

S-a constatat, că ugerul căprioarei a fost plin cu lapte, deci se știe, că 1—2 iezi de căprioară vor muri de foame, lipsindu-le mama care îi alăptează.

Numitul braconier a fost făcut „vânător“ cu permise în ordine, de către clienții partidului lui Maniu.

Căprioara s-a înaintat inspectoratului de vânătoare, care a dresat actele și le-a înaintat Judecătoriei.

Având în vedere, că acesta nu este primul caz de braconaj, ce se comite aici, rugăm ministerul să se sesizeze de acest denunț procedând la cele legale.

CORRESPONDENT

Publicațiune. Toate autorizațiile de tramvai se anulează cu data de 1. August a. c. In locul acestor autorizații se vor elibera altele noi, cari vor avea o culoare albastră deschisă. Incasatorii tramvaielor comunale au ordin, ca dela 1. August a. c. începând să nu accepte decât nouile Autorizațiile vor purta și semnatura dlui președinte al Comisiei Interimare al Municipiului. Schimbarea autorizațiilor se va face în zilele de 30 și 31 Iulie a. c. la Direcțiunea Tramvaielor Comunale.

Uniunea Ofițerilor de rezervă Secția Timiș-Torontal, aduce la cunoștință ofițerilor de rezervă din Timișoara și județul Timiș-Torontal, că și-a instalat biroul în Piața Unirii Nr. 1 (Palatul Directoratului, camera 21).

Orice corespondență privind Uniunea se va adresa la adresa indicată aci.

Camărazii ofițeri de rezervă cari încă nu fac parte din Uniune sunt rugați a cere și a se înscrie membrii, fiind în interesul lor.

Informațiuni și orice lămuriri în legătură cu U. O. R. se pot lua la Secretariat în zilele de serviciu afișate la biroul Uniunii.

*

Se aduce la cunoștință membrilor Uniunii ofițerilor de rezervă Secția

Timiș-Torontal că Ministerul Armatei a aprobat pe seama Uniunii mai multe camere la Sanatoriile armatei din stațiunile balneare și climaterice din Țară.

Camărazii membri ai U. O. R. cari doresc a obține camere la Sanatoriile armatei sunt invitați a face cerere Uniunii.

Numărul camerilor repartizate U. O. R. e limitat.

Mica publicitate.

Am pierdut o iapă murgă de 3 ani, cu fier la piciorul stâng posterior S. 146, în ziua de 14 Iunie a. c. Rog pe aceia cari știu ceva despre ea, să mă încunoștințeze la adresa: *Stefan Alboia No. 138, comuna Secusigiu.*

Corpul Portăreilor Tribunalului Timiș-Torontal.

Nr. 2576—1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel aduc la cunoștința publică, că în urma deciziei despre ordonarea execuției de indestulare cu Nr. 2219—1930, a Judecătoriei Rurale Timișoara, și în urma deciziei despre delegare cu Nr. G. 2875—1930, al Judecătoriei Urbane Timișoara, în favorul Coșoș Gheorghe repr. prin Dr. Aurel Anuica avocat din Timișoara, pentru suma de 15.000 Lei capital, interese 15% dela 15 Maiu 1930, și pentru spese, deja stabilite și cele ce se vor mai stabili se fixează termen pentru efectuarea licitației pe ziua de 28 Iulie 1931, ora 6 p. m. în Sănandrei Nr. 149, pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sechestrate și anume: 1 mașină de tăiat, 1 căruță prețuite în 10.000 Lei.

Timișoara la 27 Iunie 1931.

A. GORAN, portărel.

Cornul Portăreilor Tribunalului Timiș-Torontal.

Nr. 5685—1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel aduc la cunoștința publică, că în urma deciziei despre ordonarea execuției de indestulare cu Nr. 11320—1930 a Judecătoriei Urbane I. Timișoara, și în urma deciziei despre delegare cu Nr. G. 13938—1930 al Judecătoriei Urbane Timișoara, în favorul lui Lichtl Gáspár repr. prin Dr. Anuica Aurel avocat din Timișoara pentru suma de 800 Lei capital, interese de 12% — spese în 382 lei deja stabilite și cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitației pe ziua de 29 Iulie 1931, ora 3 p. m. în Timișoara V. Str. Istin Nr. 12 pe Când și unde se vor vinde prin licitație obiectele sechestrate și anume: 1 dulap, un divan, oglindă prețuite în 5300 lei. Timișoara, la 12 Iulie 1931.

A. GORAN, portărel.

Primăria comunei Gaiul mic.

Nr. 219—1931 adm.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 28 August 1931 ora 10 în localul primăriei comunei Gaiul mic prin licitație publică orală se va vinde dreptul de vânat pe termen de 6 ani, începând cu data zilei de 1 Februarie 1931 până la data de 31 Ianuarie 1937 pe un teritoriu de 2000 jughăre pământ.

Prețul de exclamare este de Lei 1400 anual.

Numai acei amatori pot lua parte la licitație, cari posed autorizația prescrisă.

Condițiunile de licitație aprobate se pot vede atât la primăria comunei Gaiul mic cât și la sediul notariatului în comuna Stamora germană în decursul oarelor de serviciu.

Gaiul mic, la 20 Iulie 1931.

Ioan I. Jivan
notar

Mihai Stoin
primar

Adânc indurerăți-aducem la cunoștință moartea în ziua de 22 Iulie 1931 ora 6 p. m. după o scurtă suferință în vârstă de 38 ani a Directorului General precum și membru în Consiliul de Administrație al Institutului nostru

Pavel Szeltmann

în sanatorul Brâncoveanu din București.

Decedatul prin munca depusă pentru prosperitatea institutului s'a făcut demn de adâncă noastră recunoștință și amintirea lui ne va rămâne în veci neștearsă.

Prima Cassa de Păstrare din Timișoara

Cinema CAPITOL: 26—27—28 Iulie

Cinema APOLO: 29—30 Iulie

DINAMIT

Extraordinară film sonor cu scene senzaționale

In rolul principal:

KAY JOHNSON — IULIA FAY — CONRAD NAGEL

Regia: Cecil B. de Mille.

Metre Goldwynfilm

Cinema APOLO 25—26—27 Iulie

Un ceas de fericire

Admirabil 100% film vorbitor german cu

EVELIN HOLT — WILHELM DIETERLE

Inceputul repr. la orele 6 și 9. Duminecă și serbăt. la orele 4-6 9.

La timp favorabil Cinema de vară!